

Κ. Φ. ΦΑΒΑΚΗ

ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΕΝ ΠΑΡΟΔΩ.

Κ. Φ. ΦΑΒΑΚΗ

ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΕΝ ΠΑΡΟΔΩ

Ε! Έκδοση αναθεωρημένη, βελτιωμένη,
διορθωμένη, επηυξημένη, προικισμένη, κ. ά.

Φιλολογική επιμέλεια
Μ. Π. ΣΟΥΛΙΩΤΗ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΜΠΑΜ»

αριθμ.

οἱ ἔλαφροὶ ὅς μὲ λέγονν ἔλαφρόν

Κ. Π. ΚΑΒΑΦΗΣ

Τά ποιήματα εν παρόδῳ σαρκάζουν διάφορα γεγονότα, πρόσωπα, και πράγματα. Αλλά προσπάθησα να κινώ τά κέφια μου μέ αυστηρότητα, ὡστε να μήν τό ρίζουμε στό σορολόπ. Σέ κάθε σχεδόν στίχο μου, άν δέν απατώμαι, ασκήθηκα άσπλαχνα στή σοβαροφάνεια που έχω γνωρίσει ως άνθρωπος. Οι σοβαροφάνειες μ' εμπνέουν: αποπνέουν στόμοφο, που μου είναι τρομαχτικά χρήσιμος. Πάντως οι σκοποί μου είναι τίμιοι.

Θά διαβάσετε κομάτια που είτε είναι μόνο διασκεδαστικά, είτε ο πυρήνας τους είναι παρατραβηγμένα έμμεσος άρα κάπως άχρηστος, είτε παραωχημένος άρα ίσως αδιάφορος. Αυτά είναι, άς πούμε, τά κερασάκια τής τούρτας. Αλλά τά υπόλοιπα ποιήματα θά τά βρείτε, ίσως, πολύ διδακτικά. Τά σύμβολά μου αντλούνται από τήν καθημερινή πραγματικότητα. Δέν αίρονται υπεράνω τών καθημερινών πραγμάτων, διότι δέν αποστρέφονται παθητικά τήν πραγματικότητα. Τίποτε πιό συμβολικό από ένα γεγονός. Επιλέγω τό γεγονός που μου ταιριάζει, αυτό που κατάλαβα καλύτερα. Και τό μετουσιώνω παραωδιακά.

40 Εκκλησιές, 1973

Α. ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΟΣ ΒΙΟΣ

ΣΤΑ ΓΗΠΕΔΑ

Τά γήπεδα δέν τά μισώ — τά κουλουάρ τους,
τή χλόη τού τερέν, τά εφαλτήριά τους,
τό σκάμμα· τές κερκίδες τους, τ' αποδυτήριά τους.

Εκεί σάν μπώ, σ' αγώνα Π.Α.Ο.Κ. μ' Ολυμπιακό·
μέ τής θυρίδος Ένα τές Δικέφαλες Φατρίες,
μέ τές αγγελικές κραυγές και θηριωδίες,
τές ανυπόφορες τών λάιτσμαν αβλεψίες
και τές ατασθαλίες στά οφσάιντ τών διαιτητών —
λαμπρότατοι μέσ στού σικέ τόν στολισμόν —
ο νούς μου τρέχει σ' εποχές σπουδαίες τής φυλής μας,
στόν ένδοξόν μας Βυζαντινισμόν.

ΑΦΡΑΓΚΕΙΑ

Φτού στό καλό, ενώ είσουν καμωμένος
για τά σκληρά, τά ντέρμπι μάτς
η τρύπια αυτή σου η τσέπη πάντα
τές ευωχίες τών γκώλ να σέ αρνείται·
να σέ πιέζουν χαμερπή ποσά,
και τά γραμμάτια, κ' οι εφορείες.
Και κούφια η ώρα που στή δίνει
(επίτηδες για να γλιτώσεις σου τή δίνει)
και παριστάνεις τόν τρελό και ψέλνεις μπούρδες
και σέ τραβούν οι δανειστές στους νεβρολόγους
που μέ χαρά σέ σφικτοδένουν στά κρεβάτια
και σέ ρωτούν «πού παίξατε μικρός;» και τέτια.
Και σύ τούς απαντάς μπαρουτιασμένος
«σέ γειτονιά, που δέν τήν ξέρεις». —
Γι άλλα κλοτσά η ψυχούλα σου, γι άλλα μουγκρίζει :
κατεβασιές τού σεντερφώρ, τών κυνηγών,
τήν άποψη τών λάιτςμαν για τά φάουλ·
τές διαβολές τών Π.Ο.Κ., διαιτητών, και Γραμματείας.
Αυτά πού να στά δώσει η κλινική,
αυτά πώς να στά βρούν οι νεβρολόγοι·
κακά ζωή χωρίς αυτά θά κάμεις.

Μαζεύθηκαν οι Θεσσαλονικείς
να δούν τής πτωχομάνας τά παιδιά,
τόν Αϊδινίου, και τούς άλλους παίκτας·
Κούδα απ' τόν Π.Α.Ο.Κ. και Συρόπουλο απ' τόν 'Αρη
καθώς και τούς υπόλοιπους τριάντα
που προπονοούνται τώρα επάνω
σέ πράσινο τερέν κατάπηκτο από χόρτο.

Ο Συρόπουλος — τόν είπαν βασιλέα
τών κυνηγών, τών χάφ, τών προωθημένων
οπισθοφυλάκων. Ο Κούδας — τόν στέψαν αρχηγόν
τού Π.Α.Ο.Κ., τής Εθνικής, και τών Ενόπλων.
Ο Αϊδινίου μαζούσε τσίκλα αμέρικα,
φορώντας τή γαλάζια του φανέλα,
στό στήθος του, σέ κύκλο, τό άσπρο ΗΤΑ,
τό σόρτ του πάλλευκο και μέ κοψιές στά δυό μπατζάκια,
σκληρά σφικτά τά σπάιγκς του μέ μακρουλά
παχιά κορδόνια που τυλίγονταν στές δέστρες.
Αυτόν, τόν είπανε υπέρτερο απ' τούς μαντραχάλους,
αυτόν, τόν είπανε ισάξιο τού Δομάζου.

Οι Θεσσαλονικείς δέν γνώριζαν βεβαίως
που είσαν πάρλα αυτά και στόμφορ.

Η μέρα είναι σκληρή και ποδοσφαιρική,
ο ήλιος πάνω μπάλα τρίφυλλη,
τό Θεσσαλονικιό Γυμνάσιον ένα
θριαμβικόν εξάνθημα τού Υπουργείου,
τά σκαλάκια, αι κερκίδες, μία χαρά, ζάχαρις,
ο Αϊδινίου όλος δίψα για ζωή
(τής πτωχομάνας, γιός, αίμα Φλωρινιωτών)
κ' οι Θεσσαλονικείς έχασκαν στην προπόνηση,
και λιγώνονταν, κι ορούονταν
τουρκομερίτικα, ποντιακά, πέντ' έξ στά βλάχικα,
εμβρόντητοι απ' τά κουντυπιέ κι απ' τά πλονζόν—
μ' όλο που υπαισθάνονταν τί μέτραγαν αυτά,
τί κλούβια μάτια που ζητεί η εντύφηση στές ντριπλες.

ΛΟΥΗ ΜΑΡΑΘΩΝΟΔΡΟΜΟΥ ΤΑΦΟΣ

Στό κέντρον ακριβώς, κάτω απ' τό εναρκτήριον λάκτισμα
στό Στάδιον θάψαμε τόν ταχυπόδη Λούη,
μαραθωνοδρόμον. Ο χώρος κάλλιστα προσήκει.
Τού βάλαμε σιμά τ' αξεσουάρ που θ' απαιτεί
ίσως κ' Εκεί — τσαρούχια (σπάιγκς), φούντες,
φέσι· λίστα τών ολυμπιονικών, χρονόμετρο.
Κ' έτσι από μάς θά χαιρείται και θά καυχάται
όποτε σπάιγκς ελληνικά κλοτσούν, απάνω του, τή μπάλα.

ΕΦΤΑ - ΕΝΑ

Μέσα στά γήπεδα και στίς κραυγές,
μέ κουλά πιά χέρια και σπαράλια δίχτια,
έρεψα και σχεδιάζω να τραυματισθώ
για ν' αποτρέψω τό έβδομο
τό γκώλ που από σιμά τά δίχτια μου ξανά απειλεί.
Πλήν, πέφτω έξω, δέν πάει η μπαλιά στόν Κούδα·
άστοχοι είτανε οι χάφ
(ή κουρασθήκανε, ή βαρεθήκανε να μαγειρεύουν γκώλ). —
Αλλουνού σουτ, που μήτε τόδα κάν,
εξαφνικό, ραγδαίο χυμάει στά δίχτια,
κι αμέριμνον — από οσφάνιτ σχεδόν — μέ παρασέρνει.

Ο ΜΑΚΕΔΩΝ ΣΕΝΤΕΡΦΩΡ

Σάν τόν ατρόφησαν οι οπισθοφύλακες
γιατι τροφοδοτούσαν συνεχώς τόν Κούδα μόνο
ο σεντερφώρ (μεγάλην είχε
αντοχή) διόλου — έτσι είπαν —
δέν φέρθηκε σάν παοκτοής. Βολίδα πήγε
κ' έμπηξε γκάλ στό δικό του τέρμα,
και τή φανέλα του μετά τήν ξέσκισε
τού Δικεφάλου. Σέ φόρμ' απλή
εγκλουβίστηκε πονηρά και ξέφυγε.
Κάνοντας ρουφιανιά, σάν επαγγελματίας Μακεδών
που όταν οι συμπαίχτες σαμποτάρουν
ξεσκίζει τή στολή και πάει στόν Π.Ο.Κ.

Ο ΔΟΜΑΖΟΣ

Ο σεντερφώρ Δομάζος τό κάρφωμα
τού επικού, τού Π.Α.Ο. γκάλ, σχεδιάζει.
Τό πώς τά δίχτια τών Ολυμπιακών
να σπαραλιάσουν. (Σ' αυτά караδοκει
ο Θεοδωρίδης, διεθνής, μέ
επιγονατίδες, γάντια, και τή σύσκια του τραγιάσκα). Αλλά
να υπάρξει ψυχραιμία: πρέπει να εντοπίσει
τίς τρύπες τής αντίπαλης αμύνης:
ίσως ο αριστερός των μπάκ' όχι όμως — σίγουρα
καί οι τέσσερις αμυντικοί των είναι μπάφα.
Λεπτά τό εξετάζει σεντράροντας ο φώρ.

Αλλ' όμως τόν τζαρτζάρει ο χάφ, που παρεισδύει
ξάφνου, και τή σωστή τή σέντρα κόβει.
Πήραν τή μπάλα οι Ολυμπιακοί.
Τό πλείστον τών παικτών μας πάει στήν άμυνα.

Ο σεντερφώρ μένει ταρταρούγα. Φτού!
Πού τώρα ο ζογκλέρ μας Θεοδωρίδης,
ο Τίγρης τών γκολπόστ, ο Κέρβερους,
τίς σέντρες του να φοβηθεί.
Καθώς οι Ολυμπιακοί μάς κάνουν μπάσιμο — φαντάσου, σέντρες τού
Δομάζου.

Φουρνέλο ο Δομάζος. Άη σιχτίρ!
Εκεί που τότε στάνταρ μέ τήν σέντρα αυτή
να πάρουν πρίμ, αφού τά ερυθρά γκολπόστ
μέ οβίδα τού Παπαμανόλη θά τρυπούσαν.
Τί κόψιμο τού χάφ, τί κόψιμο — στό β' ημίχρονο θά δούμε.

Και νάταν μόνο κόψιμο, μπερικιάτ.
Αλλά να δούμε άν θά μπλοκάρει
ο Βουτσαράς. Δέν έχει χέρια εκτάκτως σβέλτα.
Είναι βροντώδη τά σουτ του Σιδέρη.
Θά τή γλιτώσουμε μέ άουτ, ή κόρνερ τό πολύ
οι πράσινοι; Μήπως σφυρίζει πέναλτι;
Μήπως δέν κάνουν μπασίματα τατάρων οι ερυθροί;
Θεά τής μπάλας, του Τριφυλλιού πατρόνα, βόηθα μας.

Όμως παρά τά σουτ και τ' άτεχνα του Βουτσαρά πλονζόν
επίμονα στά σπάιγκς του κ' η εικασία του γκάλ βρυχάται —
τό στάνταρ, είναι απ' τόν δεξιό τους μπάκ :
μ' αριστερή κατεβασιά θά τρυπηθεί ο αντίπαλος γκωλκίπερ.

ΠΡΟΣΕΦΕΡΑ ΣΤΗ ΜΠΑΛΑ

Κάθομαι κι αγαλλιόζω. Σέντρες και σουτ
προσέφερα στή μπάλα —κάτι οιακισμούς
ως πέναλτι τών μακρινών τών φάουλ μετατροπές
σέ βόμβες στά δοκάρια. Θησαύρισα απ' αυτήν!
Ξέρει να επιχρυσώνει γάμπαν αθλητικήν
πέριξ, εις τίς κερκίδες, αλαλαγμούς ποιούσα,
διπρόσωπη στ' αράουτ, υπέρ ημών στά κόρνερ.

Β. ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΒΙΟΣ

Η ΔΥΣΑΡΕΣΚΕΙΑ ΤΟΥ ΚΟΓΚΡΕΣΙΔΟΥ

Δυσαρεστήθηκεν ο Κογκρεσιδης
Τζόννυ σάν τούπαν που πρό ολίγου
κατέφθασεν ηγέτης τόσον πενιχρός.
Μέ επτά ή οκτώ γορίλλες μοναχά
κακοραμένος και χονδρός. Έτσι μιά ειρωνεία
θά καταντήσουν πιά, και κοροϊδία στον Ο.Η.Ε.
τά Κρεμλίνα των. Που στήν ουσία είναι
κ' οι δυό, υπηρέται Εργοστασιών
τό ξέρει ο Πενταγωνίδης, που αυτά τούς θέτουν
κι αυτά τούς κλοτσούν απ' τά γραφεία των
αυθαίρετα, σάν τσινούν, τό ξέρει.
Αλλά εντούτοις τά κοστούμια των
ας έχουν μίαν ευπρέπεια στές ραφές
να μήν ξεχνούν που είναι ηγέτες ακόμη,
που στέκουν (πφφ!) ακόμη κυβερνήται.

Γιαυτό συγχίσθηκεν ο Κογκρεσιδης
Τζόννυ· κι αμέσως χάρισε στον Βρούστσεφ
ενδυμασίες κασμήριες, πουκάμισα υφαντά,
κούρσα τών δέκα μέτρων, και πούρα χονδρά,
λουστρίνια, τσίκλες, μανικετόκουμπα χρυσά
για να παρουσιασθεί μέσ στό Συνέδριο όπως ταιριάζει
σέ Ρώσον κατ' ανάθεσιν μονάρχην.

Εἰς τὸν Καραβατζῆν παραπονιούνταν
κάποτε ὁ νεοδιόριστος φιλόλογος Αντίδης·
«Τώρα δύο χρόνια πέρασαν ἀφότου μὲ διόρισες,
καὶ μίαν μόνον αὐξήση ἐκαρπώθην, πενιχρή.
Αὐτό, (τοῦ δείχνει), τὸ μόνο παραπάνω κατοστάρικό εἶναι.
Αλίμονον, εἶναι στεγνή, τὸ βλέπω,
πολύ στεγνή τῶν Αὐξήσεων ἡ σκάλα·
κι ἀπ' τὸν μισθὸ τὸν μαῦρο ἐδῶ που εἶμαι
θ' ἀργήσω ν' αναρριχηθῶ, ὁ χαμερπής».
Εἶπ' ὁ Καραβατζῆς· «αὐτὰ τὰ λόγια,
φυλάξου, ἐρυθροκίτρινο σέ βάφουν.
Κι ἀν παίρνεις ἀχαμνὸν μισθό, καὶ τί μ' αὐτό· οφείλεις
να φουσκώνεις, που εἶσαι Ἕλλην.
Αὐτὰ που παίρνεις, κάτι εἶναι·
μὲ δυόμιση χιλιάρικα, μπά, δὲν πεθαίνεις.
Κι αὐτὸς ἀκόμη ὁ μισθός σου ὁ πρώτος
πλήρως ἀπὸ τὸ τίποτα ἀπέχει.
Καὶ τὸν μισθὸν γιὰ νὰ ἐκμαιεύσεις τούτον,
σοῦ εξασφάλισα νηφάλιον Φρονημάτων —
ἀν κ' εἶχες πιεῖ καφέ, παλιά, μὲ κουκουέδες.
Καὶ σκέψου που καὶ σπάνιο ἡ Ασφάλειά εἶναι
κι ἀφάνταστο, που σ' ἀποχρωματίζει.
Γιὰτι οἱ κλειδοῦχοι δὲν τίς πολυστρέχουν
τέτιες χρωματικές ἀτασθαλίες. —
Εἰδῶ που σ' ἔβαλα, ρέ, λίγο τῶχεις;
Καὶ μοῦσαι καὶ φελλόλογος — σὰν κάπως μπάφας».

Ἀλλ' ὁ Βρουστῶφ δὲν χανωνόταν ἀπὸ αὐτὰ,
κάτεχε τὴν ἀποστολή του, καὶ δὲν τάχαψε·
δὲν θὰ τοῦ συγχωροῦσε ὁ Τσουτσῶφ τέσ πολυτέλειες.
Κοινότοπα ντυμένους, ἐρυθρόμορφος μπήκε μὲς στὸ Σινέδριο,
κι ἀπειλήσε τῶν Η.Π.Α. ἐπιρροές.
Εἶτανε κοντοστούπης κ' ἐν ψυχρῶ ἀιματώδης
καθὼς βροντοῦσε τὸ παπούτσι στὸ τραπέζι,
ἔτσι μὲ πῖο ἀποτέλεσμα νὰ τοὺς σνομπάρει.

ΤΟ 66 μ.Χ., ΣΤΗ ΦΛΩΡΙΝΑ

Αφού στην Αθήν' ασκήθηκε στά πτερόεντα έπη,
κι αφού τό πάει για βουλευτής, μέ σύζυγο μιά Ντέπη

γυρίζει και μιλεί ο πολιτευτής. Και «Γέφυρες!» και «Πρ'πει!»
«Ανάερος Τιμάριθμος!» «Σάν άρωμα στην τσέπη!»

από μπαλκόνι διαλαλεί. Και τής συζύγου οι γοφοί,
και ουζάκια που τρατάρει, συμβάλλουν ν' ακουσθεί.

Τά κάγκελα κλοτσά, σφυρίζουν τά μεγάφωνα, τά σάλια του αμολά.
Μά σάν, στό φούλ τής Πτήσεως, Ψηφίστε με! βογγά,

τί εξαίσιοι οι μηροί της, χυμάνε τά παιδιά,
ενδίδει δέ και η Ντέπη, σκυμένη, και βογγά.

ΕΙΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΝ ΠΑΡΑΛΙΑΝ

Ο Κώστας Μπουκοφρύδας, πρώην κάτοικος Σερρών,
τόν βίον του διατρέχει στά γαλλικά σουαρέ'
ως συνηθίζουν ούτοι οι απ' τής πρωθυπουργίας
κρυπτά κονδύλια κάλλη πλημμυρισμένοι τύποι.

Μά σήμερα είναι λίαν, συντείνουν και τά φρύδια,
κατσούφης και βαρύς. Εκεί στην Γαλατίαν
μέσα σέ όνειρο είδε πως έχει υπογράψει
τήν νήσον ωσάν λειάν υπερποντίων τράστ.

Μπαχτσές τών ξένων η νήσος.

Άχ σήμερα βεβαίως είναι δεκάτη επέτειος,
δέν θάταν ευπρεπές ο ανδροπρεπής Σερραίος
να μήν ονειρωχθεί τήν χαμερπή του τζίφραν.

ΥΜΝΟΣ

«Να σαρκωθεί ακόμη αποτελεσματικώτερον
η πολιτική Ιδέα που μέ φθορά προσκιάται
σπάνια τό σώμα βρίσκοντας που συμφωνεί μαζί της —
Ιδέα που θυσίες απαιτεί,
μιάν ένταση ερωτική, υπέρτερη απ' τά ένστικτα...»

Απόσπασμα από επιστολή
νέου (εκ πληβείων) διαβοήτου
εν Σουηδία επί πολιτική δράσει,
σ' ατομικιστικούς καιρούς δισέκτου έτους.

Γ. ΣΞΞΟΥΑΛΙΚΟΣ ΒΙΟΣ

ΦΕΥΓΑΤΕΣ ΠΥΛΕΣ

Ιδιότυποι εκείνοι που ως δουλιά των
τούς έλαχε να γίνουν νταβατζήδες.
Ποτέ από τό σέξ κινούντες
σαφείς και ντούροι μ' όλες των τέσ πόρνες
αλλά μέ ύβρεις κιόλας και σφαλιάρες
φιλήσυχοι αν εισέπραξαν, μά αν βρούν
τή γκόμενα στεγνή, τότε ζοχαδιασμένοι
καί δέρνοντες όσο μπορούνε
συνήθως μέ ξυράφια απειλούντες —
πλήν, χωρίς μίσος για τούς ανωμάλους.

Και περισσότερη ζοχάδα τούς κατέχει
όταν ψυλλιάζονται (πολλοί ψυλλιάζονται)
που ο πελάτης μεταπίπτει σέ γαμπρόν
και κάποια πόρνη θά λακίσει.

ΦΙΛΟΓΑΜΟΣ

Τά βλέφαρα — στρώθηκε — τεχνικά ν' αλείψει.
Ματιά βοργεία και μητρορρεπής.
Η σκιά, μάλλον καλύτερα αχνή·
πιό ανάερα θά τον εξάψει.
Η απόχρωση, κατά τήν μόδα, κυανή
ούτε ανοιχτή, μήτε όμως σκούρη —
και θά τό εκτιμήσει ο υπονήφιος,
που, ήδη, τηλεγράφησε στους προσεχείς τούς πεθερούς της —
αλλ' όμως, βέβαια, θελκτική.
Κάτι τό ξέφωτο στά παρακάτω·
κανένα ατέρμον ντεκολτέ.
Προπάντων τώρα σέ τσιμπώ για να θυμάσαι
(πρόσεξε, Σουφραζέτα, να νταβραντισθεί)
εκτός απ' τό λαϊμό κι από τό στήθος
να ενδόσουν τά δυό μπούτια — αφειδώς — έως μέσα
μόλις τόν αισθανθείς να στά φουχτάνει κάτω απ' τό τραπέζι.
Και τώρα μή μου αρχίσεις τέσ φοβίες,
τά «άν μάθει ο Σάββας;» και τά «μή έλθει
στό κλάμπ που θάμαστε να σπάσει πλάκα».
Από τόν γαύρο σου εραστή, απόψε, αποχή.
Τόν υπονήφιο γαμβρό να τόν τυλίξεις — ο Σάββας; ας αυνανισθεί
Προστούτοις μήν ξεχνάς, που τόχεις σάνταρ,
που θά σκαράρεις παντρεμένη από εραστάς,
καί Σάββα, κι άλλους, πιό αιματάδεις.
'Ωστε, στόν μέλλοντ' άνδρα σου, δέν θ' αρκεσθείς, θαρρώ.

ΟΣΟ ΚΡΑΤΙΕΣΑΙ

Κι αν δέ μπορεί να κάμετ' έρωτα στό ατάκα,
τούτο προσπάθησε, άς είν' βραδυφλεγής,
όσο κρατιέσαι : μή τήν ξεβιδώσεις
μές στην ασφυκτική συνάφεια σας τής κλίνης,
μές στές πολύπλοκες τέσ φθέγγεις τών σομιέδων.

Μή τήν ξεγυμνώσεις φουχτώνοντάς της
γυρνώντας της τά πισινά κ' εκθέτοντάς τα
στών φοιτητάκων τών αντίκρα μπαλκονιών
τήν οφθαλμοπορνεία,
μήπως τούς πρίξεις τά σφαιρίδια φορτικά.

ΝΕΑΡΟΣ ΔΑΝΔΗΣ ΕΝ ΕΓΝΑΤΙΑ

Ανόητα ενδύματα και γλοιώδη.
Κοστούμια ετοιματζήδικα βλακώδη.

Παζάρια για μιξοποσά στά μαγαζιά
τῆς Εγνατίας. Αισθησιαμοί για προπετή γαζιά.

Μέ μικρασιάτην ἔμπορα λίγδες ευφυολογίες.
Πρός τὴν πωλήτρια — απανωτά — νεύματα, κ' εφαιγίες.

Και νά τό αποτέλεσμα. Ο ἔμπορας νιώθει σκασμάραν
πλήρη. Στὴν ἔκπτωση, δέν θά κάμει κουταμάραν.

Κ' εἶπαμε, τά κοστούμια του δέν μοιάζουν ποιότης πρώτη —
και η πωλήτρια, θάρθει, ἄραγε, στού Τόττη;

Και — προπαντός — ο ἔμπορας τούς ἔχει ψυλλιασθεί.
Ἄλλο σακάκι δέν τού φέρνει, να καθρεπτισθεί. —

Παράγινε — λέει ο ἔμπορας — η ιστορία αὐτή,
μέ τά ψευτοπαζάρια σου μού μάρανεσ τό αφτί —

αλλ' η γλυκιά πωλήτρια τό θέαμα ευρύνει·
και ο λοστός τού νεαρού στόν Τόττη εμβαθύνει.

ΑΙΦΝΙΔΙΑ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ

Τά γκομενλίκια μήν τά στρέχεις, Περικλή.
Τό λείψιμο να τό ξορκίσσεις
άν δέν μπορείς, μέ προσεγμένη γλώσα
νά τό κάνεις. Και ὅσο περισσότερο θά γλείψεις
τόσο η γλώσα σου μετά αποστειρωμένη νάναι.

Και σάν θ' αγγίξεις τό αμὴν, ὕπανδρος, γιά·
ἔτσι τού κρυπτογόητος τό λούστρο ὅταν λάβεις,
τότε κυρίως πρόσεξε στ' ἀπόκρυφα σουαρέ,
που πᾶς στιλάτος και κομπός μέ μιά μακρυσκελού,
βάρδα και ἔμπει ο υπηρέτης σου και γνέψει,
ο Ανανίας, μέ δαγκωτή μὴν εἶδηση λαχανιαστή,
και σου μαράνει τό αφτί «Ελάτε ἀμέσως σπίτι,
ἐπέστρεψεν η συγγενής, σφαδάζει στό σαλόνη»
μή λείψεις να τό μυρισθεῖς· μή λείψεις ν' ἀποτάξεις
και εσπερίδες και ποτά· μή λείψεις τούς ἀνύπανδρους
που σέ σαρκάζουνε και τὴν εποφθαλμοῦν να φτύσεις
(ἀπό μιά χλέπα στόν καθένα)· ἄς μείνει εμβρόντητη
κ' η Τέρψη η ποδαρού, κ' εὐθύς, ψυλλιάσου τό
τό σοβαρό λαχάνιασμα τού Ανανίου σου.

Η ΜΗΤΡΟΠΥΡΕΙΑ

Κατήντησα σάν έξη παρά είκοσι.

Αυτή η ξεσκίστρα η ζωντοχήρα, η Μητροπύρεια,
όλο τό δέρμα μου τό αυλάκωσε·
νυχιά εδώ, δαγκωματιές στά παρακάτω.

Αλλ' είμαι νέος, και μ' ασκούς αρίστους.

Παραγωγός ορμονών ατέλειωτων
(έχω και παραέχω Σφρίγη, Στύσεις·
τί μεσημέρια, τί όρθρους, τί όποτε πει).
Στά τεχνικά απέκτησα εμπειρία,
όσην μου επιτρέπει η εφηβεία.

Και μ' έμπασε και κάμποσο στό εξηνηταενιά.

Στήν Ιδανία μ' έστειλε τρεις μήνες, πέρσυ·
όσο έλειψα (δέν είναι ενδεικτικόν;) κομάτιαζε τηλεγραφοέξυλα :
ιδού, πόσο ξεσκίστρω είν' η λεγάμενη.

Όστε, αν δέν απατώμαι, οι ασκοί μου είναι στό φούλ
κατάλληλοι ν' αρδέψουνε τήν Μητροπύρεια
τήν προσφιλή μου — πλὴν που μέ ξεσκίζει.

Σ' όποια στάση κι αν γουστάρει θά πασχίσω
να τής φανώ επαρκής. Αυτή είν' η πρόθεσίς μου.
Μά σάν μου μπήξει τούς κυνόδοντές της —
τούς υπαινίχθηκα και παραπάνω : τονίζω,
σάν μέ μαγκώσουνε, πώς ν' αμυνθώ.

Θ' αποταθώ στήν λογική της πρώτα,
κι αν η ανύπαρκτη αυτή δέν μέ φυλάξει,
θά βάζω τό παλτό, πρίν ξαπλωθώ.

Κι αν και τό πάχος του εκεινού δέν τήν ξορκίσει,
τηλεφωνώ ευθύς στό 100.

Θά τή γλιτώσω ασφαλώς μ' αυτό.

Είν' τό κορμί μου εμβρόντητο
απ' τήν ορμή τών δαγκωνιών.
Όλα τά δόντια τήν εκφράζουν τό ίδιο.

Μά, από σάρκα άνθρωπος, τί φτσίω εγώ.
Ζητώ ο κερματισθείς να φυλαχθώ.
Ας συμφωνήσει η κραταιά αυτή
να βάζει ένα φίμωτρο όση ώρα αγκομαχεί.
Μετά χαράς θά γλίτωνα μ' αυτό.

«ΟΛΑ ΤΑ ΚΟΛΠΑ»

Αγύμναστος — και στο απέξω κουλουάρ — Πρεσπιώτης
τρέχει ασθματικά. Μά επιτέλους, νά, τό καμπανάκι
εσήμανε. Μέ αυτόν έξη θά συμπληρωθούν

γύροι : τό Φίνις. — Πλήν τόν δρομέα
μπούχτισε τόσο τρέξιμο, τόσο αγκομαχητό,
και τόση επιτήδευση σέ μουλωχτούς αγκωνισμούς,
και τώρα, τόν ζορίζει πιά ώς και τό σόρτ. —

Μιά καφτή φράση όμως ευθύς απ' τό κλατάρισμα
τόν φυγαδεύει — τό σεξαισίον ΟΛΑ ΤΑ ΚΟΛΠΑ
που τούπε στήν εκκίνηση η Καμέλια — παρούτιασαν τά σκέλια.

ΕΠΗΓΑ

Είμουν χαρμάνης. Γιαυτό αναγκάστηκα και πήγα.
Στό σαλονάκι που μισοάδειο
μισογεμάτο πελατεία είταν,
περίμενα μέ στύση τή σειρά μου.
Ξεντύθηκα μπροστά της, βιαστικά,
καθώς που μένουν τσίτσιδοι οι ερώντες στό άρπα - κόλα.

Δ. ΠΕΠΤΙΚΟΣ ΒΙΟΣ

Ο ΕΣΤΙΑΤΩΡ

Εμ, είπες: «Θά τρώγω σ' άλλο ρεστωράν, θά μασουλώ αλλού.
Μάγειρον άλλον πάω να βρώ στιλπνότερον αυτού.
Κάθε μπουκιά μου μπόχα ζέχνει οχετού'
κ' είν' τό φαγί μου — αυθαίρετα — καρυκευμένο.
Έως πότε τό στομάχι μου εδώ μέσα θά μαραίνω.
Ό,τι κι άν παραγγείλω, κι ό,τι λιμπιστώ
σβουνιάρικα φασόλια ξανά θά καταπιώ,
που τόσα πιάτα μ' έσκασαν μέ μπούκωσαν μέ τούρλωσαν».

Φαγάδικο άλλο δέν θά βρείς, να φάς αλλού δέν σφάξαν.
Στόν εστιάτορα χρεωστής λεφτά. Τή φασουλάδα θά ρουφάς
τήν ίδια. Και ίχνη από καρότο θα ερευνάς'
και μέσ στό ίδιο λαβαμπό θά φτύνεις.
Πάντα στού ίδιου εστιάτορα θά τρώς. Για κάτι νοστιμότερο — δέν τρώς—
δέν τρέχει κάστανο για σέ, δέν τρέχει τσάι.
Έτσι που περιδρόμασες εδώ, σέ στίλ χαραμοφάη,
στό μαγεριό αυτουνού, τό ρυπαρό, για εφτά βώδια μπούκωσες.

ΑΣΤΟΙ ΔΕ ΥΠΕΡΩΡΙΜΩΝ

Τά παραγινωμένα τρών οι αστοί.
Τά άγουρα τά τρώνε οι χωρικοί,
φαιδροί και υποχόνδριοι κτήτορες σπαροφόρων δένδρων.
Από τά άγουρα οι μικροαστοί τά μετ' ολίγον
ώριμα διαλέγουν. Οι οφθαλμοί

αυτών, εν ώραις ενχερσίν καρπών
εκστασιάζονται. Σγουρσί χυμοί
τούς προγλυκαίνουν τών προσεχών επιδορπίων.
Και ξερογλύφοντ' ενεοί. Ενώ στές σύλες
μέσα, μασούν τά μισοσάπια οι αστοί.

MONOTONIA

Τό ένα υποτυπώδες μπρέκφαστ άλλο
υποτυπώδες, μέ ίδια πτωχική ομελέτα ακολουθεί. Θά φάμε
τά ίδια φαγητά, θά ξαναφάμε τά ίδια!—
οι όμοιες μπουκιές μάς βρίσκουνε και μάς αφήνουν.

Γεύμα περνά και φέρνει άλλο γεύμα.
Αυτά που θά σερβιρισθούν εύκολα προεικάζεις·
είναι τά χθεσινά και χωνευμένα εκείνα.
Και καταντά τό δείπνο μας απόρριμα να μοιάζει.

Ε. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΟΥ ΚΟΙΛΙΟΔΟΥΛΟΥ

Παρέδοσε τό ταξι στ' αφεντικό,
κ' εξάφθηκε από γαστριμαργικό.

Από γριβάδια και γοβιούς έως χαβιάρια παίρνει
φρέσκα, απ' τή Μαύρη Θάλασσα. Και τό στομάχι γέρνει,

η ζώνη δέν τό συγκρατεί· όχι όπως μέ ζυμαρικά
μία ζωή τήν πέρασε. Τώρα, μπουκώθηκε μέ ψαρικά,

γαλεούς!, τσιπούρες!, στρείδια και σαφρίδια!—
σάν παραμπούχτισε, και κύρτωσε τά φρύδια

μέ ηδονή, τού κάμαν τό λογαριασμό, τρείς «χήνες»—
γιαυτό τό φαγι σκίστηκε ταξιτζής δυό μήνες.

ΚΑΜΕ ΟΠΙΣΘΕΝ

Κάμε όπισθεν, λοιπόν, και πάρε με,
καημένε ταξιτζή, και πάρε με —
διότι αντιλήφθηκα πως άργησα,
κ' η νεβρικότητα ψέγει τά σπλάγχνα·
διότι τά δάκτυλ' απ' τά πόδια πλέον κυρτώσαν,
κ' αισθάνονται τά χέρια σά να πνίγουν κάποιον.

Κάμε όπισθεν, άντε, και πάρε με,
γιατι τά πόδια από τά δάχτυλα αγκυλώσαν.

Η ΔΟΞΑ ΤΩΝ ΣΑΠΟΥΝΑΔΩΝ

Είμ' ο Αλύχτης, ποιητής. Ο διανομεύς πλήρως
(μέ τούς διασκελισμούς τών στίχων μου) αναφυχής.

Ή στιχουργός, ή σαπουνάς, δέν βρίσκεται κανείς
αντίπαλος, που ΄Αξιός μου να Εστί. Δέν στρέχω
τόν Φαβάκη μέ τήν μικτή του λεκτική.

΄Αν τώρα σείς και νόημα ζητάτε, ιδού κι αυτό έχει βρεθεί :

Ο Απολωλώς Οπλαρχηγός Γραφείου Προσανατόλισε ΄Εξη και Μία Τύψεις,
κι ολημερίς, κι ολημερίς, ζαχαρωμένος μέ τά Ρώ, μέ ζοχαδιάζει.

ΜΠΗΚΕ ΝΑ ΞΑΛΑΦΡΩΣΕΙ

Μπήκε να ξαλαφρώσει. Δεξιά στό καρφί
κομάτια εφημερίδων, για τό πρώτο χέρι· απ' τό ρολό, κατόπιν.

Αλλά κι αν σφίχθηκε είκοσι λεπτά,
βρέε, τίποτε. Στουπάσε πλήρως ο ποπός του,
ζορίζεται, συσπάται στην κουλούρα — ώωωω,
νάτα, νιώθει που αγγίξαν τά κουράδια
τήν ιδεώδη έξοδο, τά Χείλη.

Μές στ' άντερα η πιθανή εγγύς εκκένωση
αχνανθίζει· αλλά, μπάα, εδώ χρειάζεται τρυπάνι·
σέ μιάν αλάνα, προπροχθές, σκουπίσθη — μέ τσιμέντου ένα τσουβάλι.

ΣΑΒΒΑΔΗΣ ΧΟΝΔΡΟΣ

Αχ, τού Σαββάδη τού χονδρού τί βάρος είν' αυτό.

Ο Μήτσος τής Κακοκαιρίας, απ' τούς εστέτ κατευθυντάς
φθάνοντας στάς Αθήνας για τό ΜΠΑΜ ευλόγως
τήν πλατεία Αιγύπτου βρίσκει άδεια, γιατί ο χονδρός
λείπει εκδρομή. Και οι μαγειρίσες, και τά σερβίτσια
όλα τόν πήραν από πίσω στην Χαλκιδική, για να ξεσκάσουν.

Ο διευθυντής Δημήτριος λοιπόν
σπεύδει προς τόν Σαββάδη επιστολήν
όπου παρακαλεί, μιάν συνδρομήν, εμβολωματικήν τού ΜΠΑΜ, ταχυδρο-
μείστε.

Ο δέ λεπτοφυής χονδρός αντισπεύδει επί κανσόν
«Απ' όσο ξέρω, τώρα τρώω, δέν είναι εφικτόν».

Πολλά μειράκια στάς Αθήνας τώρα,
στή Σαλονίκη — ιδίως! —, κι ο Λάμπης απ' τό Αμόνταιο
(τά φλύαρα, τ' αυριανά, που εγκυμονεί ο εκλεπτυσμός),
σωριάζονται στό κυλικείο και συζητούν
για τ' άσεμνα, για τίς μηνύσεις,
για τίς αδυναμίες τού ταμείου τού ΜΠΑΜιακού -
μά ξάφνου, από ευλάβεια προς τές φράσεις τού Σαββάδη, ακινητούν.
΄Αγευστα τά μπούτια κείτονται στά μάτια των
και συλλογίζονται τά πάχη τού Σαββάδη —
ποιός άλλος παχουλός τά αξιώθηκεν αυτά;
κρεμόμαστε από αυτόν, αυτός είν' ο βαρύς —
τό ΜΠΑΜ, τούς κόλπους του, για Υπόμνημα,
σά σκέλια εν λειτουργία πόρνης τού ξανοίγει.

Έτσι στά γρήγορα σέ κατασκεύασα
καθώς ξεμάκραινα μέ τό μεσίτη υπολόγιζα
και πρόσθετα -πρός τιμήν σου- τὰ έξοδα
η σόμπα, μεταχειρισμένη, χίλιες,
η κατσαρόλα από πάνω, για υδρατμούς,
πενήντα: τὰ τρία κομάτια, εφτά
δραχμές καθένα, και η γωνία -και τό στεφάνι -
τριάντα. Τέτιο σ' εξοικονόμησα, μπουρί μου-
ενώ ο βλάκας πλάι μου ψιχάλιζε «Να τό αγοράσεις ντούκου».

ΠΕΡΙ ΜΠΟΥΡΙΩΝ

Ενμέρει για να δώ και τίς τιμές
ενμέρει και τήν ώρα ν' αχρηστέψω
ξεκίνησα τό απόγευμα σάν χθές
τά ρετιρέ τών πέριξ ν' ανιχνέψω.
Τά σάλια τό γλείψιμο κ' οι αδολεσχίες
στούς μεσίτας προσιδιάζουν. Ταβάνια υψηλά,
κ' οι τοίχοι στερεοί, στεγνοί, φρεσκοβαμένοι
και τὰ κουφώματα ξυλεία σουηδική.
Αν πείς για τή βεράντα, κι αυτή
απέραντη, μέ θέα διεξοδική.

Αφού περιεργάσθηκα τό ρετιρέ αρκούντως
θάφευγα αν μιά σπή μικρή,
πρός τό ταβάνι, στού χόλ τόν τοίχο
δέν αφινιδίαζε τό βλέμα μου άρδην.

Αχ ναί, θά μπείς και θά σέ περικλείσω στό φαρδύ
στεφάνι σου. Στο χόλ τό λακωνίζουν
μιά τρύπα έχει ανοιχθεί για σένα—
και ξεκινώντας απ' ατήν σ' έφτιαξα μέσ στό νού μου.
Θά σ' αγοράσω αστραφτερό και κυκλικό.
Η έξαψη μου σου δίνει μήκος
μιά γωνία και τρία κομάτια.

ΑΝΑΜΟΝΗ ΤΟΥ ΑΣΤΙΚΟΥ

Εδώ στή στάση άς στηθώ. Εδώ σταθμεύει.
Τής στάσης «Στρατηγείο!» τού ΟΑΣΘ
καλύπτρα ελενίτ, στά πλάγια διαφημίσεις: όλες
σπαράλια από νύχια ή απ' τόν αγέρα.

Εδώ ας παραμονέψω. Και ας συσπειρωθώ μόλις τ' άκούσω νάρχεται
(άκουσα κάτι, αλήθεια, πίσω από κείνη τή στροφή)
κι όχι να τρέχω πάλι πίσω του
και να γελούν, οι βλάκες, μέσα από τὰ τζάμια.

ΠΙΝΑΞ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΙΩΝ

A. ΠΟΛΟΣΦΑΙΡΙΚΟΣ ΒΙΟΣ

Στά γήπεδα	7	Στήν Ἐκκλησία
Αφραγκεία	8	Σατραπεία
Φίλαθλοι Θεσσαλονικεῖς	9	Ἀλεξανδρινοὶ Βασιλεῖς
Λούη Μαραθωνοδρόμου Τάφος	10	Λυσίου Γραμματικτοῦ Τάφος
Ἐφτά — ένα	11	Τελειωμένα
Ο Μακεδῶν Σεντερφόρ	12	Ὁ Βασιλεὺς Δημήτριος
Ο Δομάζος	13	Ὁ Δαρεῖος
Προσέφερα στή Μπάλα	14	Ἐκόμισα εἰς τὴν Τέχνη

B. ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΒΙΟΣ

Η Δυσαρέσκεια τοῦ Κογκρεσίδου	15	Ἡ Δυσαρέσκεια τοῦ Σελευκίδου
Ο Πρώτος Μισθός	17	Τὸ Μρῶτο Σκαλί
Τὸ 66 μ. χ. στή Φλώρινα	18	Τὸ 31 π. χ. στήν Ἀλεξάνδρεια
Εἰς Κυπριακὴν παραλίαν	19	Εἰς Ἰταλικὴν παραλίαν
Ἵμενος	20	Ἵμενος

Γ. ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΟΣ ΒΙΟΣ

Φευγάτες πύλες	21	Θερμοπόλες
Φιλόγαμος	22	Φιλέλλην
Ὅσο Κρατιέσαι	23	Ὅσο Μπορεῖς
Νεαρός δανδῆς ἐν Εὐγατία	24	Ὁ Ἰουλιανός ἐν Νικομηδείᾳ
Αἰφνίδια ἐπιστροφή	25	Μάρτιαι εἰδοὶ
Η Μητροπύρεια	26	Ἄς φρόντιζαν
«Ὅλα τὰ κόλπα»	28	Ὄστος Ἐκείνος
Ἐπήγα	28	Ἐπήγα

Δ. ΠΕΠΤΙΚΟΣ ΒΙΟΣ

Ο Ἐστιάτωρ	29	Ἡ Πόλις
Ἀστοὶ δὲ υπερωρίμων	30	Σοφοὶ δὲ Προσιόντων
Μονοτονία	31	Μονοτονία
Τοῦ Κοιλιοδούλου	32	Τοῦ Μαγαζιοῦ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Κάμε ὀπισθεν	33	Ἐπέστρεψε
Η Δόξα τῶν Σαπουνάδων	34	Ἡ Δόξα τῶν Πτολεμαίων
Μπήκε νά ξελαφρώσει	34	Ἦλθε γιά νά διαβάσει
Σαββάδης Χονδρός	35	Ἡρώδης Ἀττικὸς
Περί μπουριών	36	Καίσαριών
Ἀναμονή τοῦ Ἀστικοῦ	37	Θάλασσα τοῦ Πρωτοῦ

Ἐγγραφή ἐν Μακεδονίᾳ ὑπὸ φοιτητοῦ.
εβδομοῦ ἐῶς Πτολεμαίου, Λαδύρου.

ΤΥΠΩΘΗΚΕ
ΤΟΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟ ΤΟΥ 1974
ΣΕ 500 ΑΝΤΙΤΥΠΑ
ΣΤΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ Θ. ΜΠΟΥΡΗ
ΓΙΑ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟ ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ

*

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΤΟ ΕΦΤΙΑΞΕ
Ο ΖΩΓΡΑΦΟΣ ΧΡΟΝΗΣ ΜΠΟΤΣΟΓΛΟΥ